

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Cs. A.

Cím: Bayreuth az Andrássy-úton

Forrás: Magyarország

Bm

1924. 6. 3.

(Köt. v. füz.) (Old)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Opera

Idő

"1924"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 2

Bayreuth az Andrássy úton A Parsifal vasárnapi bemutatója

Az Operaház vezetősége kijelentette, hogy nem felelt meg a Parsifal első magyar előadását, mert ha német szöveggel is, de már játszották Wagner ájtatos ünnepi színjátékát Budapesten, mindamellett az Operaház környéke és nézőtere vasárnap délután szokatlanul kevényt nyújtott. Igazi premier-közönség foglalta el a helyeket már háromnegyed öt óra tájban. Estélyi ruhás hölgyek, frakkos, szmokingos urak siettek, hogy pontosan ott legyenek az előadás kezdete előtt, tudva, hogy ellenkező esetben csak a két óra hosszat tartó első felvonás után mehetnek be a nézőtérre. A magyar wagneriánusok nagy szeptája teljes számban vonult föl.

A súlyos látások mellett szövegeknyelveket, partitúrákat, magyarító könyveket szorongatnak kezükben, ami nem kis teher ebben a nagy hőségben. Kinn az uccán szikrázó napsugárban a vasárnapi sétáló tömegei álmélkodva nézik a tarka, furesza fölvonulást, benn a színházban csillogó esti fény és a nagy bemutatók pompája. Csak az üresen maradó páholyok, zsöllyék és zártszékek keltenek feltűnést. Az öt óra folyt jegyárúsítás, úgy látszik, nem járt kellő eredménnyel. Erre vallottak a szabadjegyesek sűrű rajjai is, amelyeket messziről megismer a gyakorlott operalátogató.

Pontosan öt órakor kezdődött az előadás, amelynek lefolyása semmiben sem különbözött a főpróbától. Egyetlen változás az volt, hogy Márkus László, megszüntetve kifogásainkat, elhagyta a laterna magika-képezet, amelyekkel a vándordíszletet akarta helyettesíteni. Az előadás külső hatása nehezen volt megállapítható, mert a tapsolókat lelassították az első felvonás után.

Ez a jelenet ismétlődött meg a második felvonás végén is. Nem voltak ilyenformán kihívások, a szereplők nem jelentek meg a függöny előtt, hiányzott a premier-hangulat. A szünetekben a vendéglősné alakított emeleti cukrászdában és az Operaház környékén lévő éttermekben vitatkozó csoportok alakultak. Külföldön járt, Bayreuthba is elzarándokolt ortodox wagneriánusok szögezték esztétikai és tapasztalati érveiket a merész újítókkal szemben, akik helyénvalóknak ítélték a rendezés disszonáns egyenlenségeit.

A harmadik felvonás előtt azután elemi erővel tört ki a lelkesedés: Kerner Istvánt kellett ünnepelni. Percekig tartó taps fogadta a dirigens emelvényre lépő főzeneigazgatót, az egész közönség felállt és éljenzett. József főherceg, aki egész családjával végighallgatta a Parsifal-t, messze kihajolt páholyából és úgy tapsolt a zenekar fölött. A rosszmájú jósok egyébként megbuktak. Azt várták, hogy a közönség nagyrésze elfárad és a legszebb rész, a harmadik felvonás már csak megritkult nézőtér előtt fog leperegni. Mindenki a helyén maradt, az utolsó ütemig senki se mozdult.

Háromnegyed-tizenegy után ért véget a Parsifal bemutatója, amely egész bayreuthi hangulatot teremtett vasárnap délután és este az Operaház körül. A közönség soraiiban a társadalmi és művészi élet számos kitűnősége jelent meg. A kormányt Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter és Prónay György báró belügyi államtitkár képviselte. A főváros páholyában Sipőcz Jenő polgármester és Folkusházy Lajos alpolgármester foglalt helyet. A középső nagy földszinti páholyban Izabella főhercegnő ült kíséretével.

A páholy előtti folyosón élénk feltűnést keltett egy udvari lakáj, aki délután öttől éjjeli feltűnéseig méltóságteljes nyugalommal várt magas úrnőjére. Megjelent az egyik páholyban Schioppa Lőrinc pápai nuncius is; földszinti páholyokban ültek családjukkal Hubay Jenő, a Zeneművészeti Főiskola és Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója. A nyári idő ellenére is főszezonra emlékeztető képet nyújtott a nézőtér. Pompás estélyi ruhák, ragyogó ékszerek, frakkok és szmokingok fekete keretében kemény fehér ingmellek. A szünetekben roskadásig megtelt az Andrássy-úti kocsi-feljáró fölé nyíló hatalmas erkély, amely színesen világított az egész előadás alatt a pesti éjszakába. Szép és érdekes volt a magyar Parsifal első előadása.

Cs. A.

yomda 1923